

Κύπρου Γεώργιος: “Ο Μακάριος θα παραμείνει πάντα η μεγάλη προσωπικότητα της Κύπρου”

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Κύπρου](#)

“Ο Μακάριος δεν αποτελεί για μας παρελθόν. Βρίσκεται σ’ ένα διαρκή διάλογο με την Ιστορία. Είναι και θα παραμείνει πάντα η μεγάλη προσωπικότητα της Κύπρου”. Αυτό τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου [κ.κ. Γεώργιος](#) κατά τον χαιρετισμό του σε εκδήλωση για τον Εθνάρχη Μακάριο Γ΄ το οποίο διοργάνωσε το Ίδρυμα Αρχιεπίσκοπος Μακαρίου Γ΄, την Τετάρτη 22 Ιανουαρίου 2025.

“Ας γίνει ο Μακάριος το μέτρο με το οποίο θα μετρούμε την εθνική αλλά και την απλή ανθρώπινη αξιοπρέπεία μας. Κυβερνώντες και λαός ας σκεφτόμαστε, σε κάθε σχεδιαζόμενο βήμα μας, πώς θα δρούσε σε ανάλογη περίπτωση ο Μακάριος και ας «πράττουμεν και ημείς ομοίως». Ας μη θυσιάσουμε την ουσία χάριν του χρόνου, όπως μερικοί σήμερα το ζητούν, γιατί το μόνο που θα πετύχουμε σε τέτοια περίπτωση θα είναι την επιτάχυνση της τουρκοποίησης της πατρίδας μας. Κι ας

μην ξεχνούμε εκείνο που στα τελευταία τραγικά χρόνια της ζωής του μας έλεγε ο Μακάριος· ότι δηλαδή δεν υπάρχουν συνθήκες αμετάβλητες”, ευχήθηκε ο Μακαριώτατος.

Αναλυτικά ο χαιρετισμός του Αρχιεπισκόπου κ.κ. Γεωργίου:

“Κάθε εκδήλωση προς τιμή του Εθνάρχη Μακαρίου, οποιαδήποτε μορφή και οποιοδήποτε περιεχόμενο κι αν έχει, αποτελεί κέντρισμα για αγώνα.

Ακόμα κι όταν βρισκόταν ο Μακάριος σ’ αυτή τη ζωή, η μορφή του εξαγνισμένη από τους συνεχείς αγώνες για ελευθερία και δικαίωση του λαού του, δεν παρέπεμπε σε κάτι κατώτερο από τους δικούς του αγώνες.

Και σήμερα, τα μεγάλα ελλείμματα που παρατηρούνται σ’ όλους τους τομείς της Κυπριακής ζωής από τη μακροχρόνια φυσική απουσία του, σε αναζήτηση των αγώνων του παραπέμπουν.

Τώρα, στις μέρες που γιόρταζε τα ονομαστήριά του, θα ήθελα να επιχειρήσω μιαν απλή, σύντομη εγκωμιαστική αναφορά στο πρόσωπό του, ως του ανεπανάληπτου Ηγέτη μας. Νιώθω, ασφαλώς, τη μεγάλη απόσταση που με χωρίζει από αυτόν, την ποιοτική και την ποσοτική διαφορά μεταξύ μας, που δεν μου επιτρέπει ανερυθρίαστα να αναφέρομαι σε αυτόν, έστω και εγκωμιάζοντάς τον. Και νιώθω, πράγματι, άβολα όταν με αποκαλούν διάδοχό του στον αρχιεπισκοπικό θρόνο. Δεν πρέπει να συγκρίνουμε ανόμοια πράγματα.

Ο Μακάριος δεν αποτελεί για μας παρελθόν. Βρίσκεται σ’ ένα διαρκή διάλογο με την Ιστορία. Είναι και θα παραμείνει πάντα η μεγάλη προσωπικότητα της Κύπρου. Η θαυμαστή διορατικότητά του, το εύστροφο πνεύμα του, η γνώση εκ μέρους του των αρετών και των ελαττωμάτων της φυλής, η πείρα του που αποκτήθηκε από τους συνεχείς και ακατάπαυστους αγώνες του, τον περιέβαλαν με μια μοναδική αίγλη και του έδωσαν μιαν ξεχωριστή θέση που δεν απαντάται για κανέναν άλλο στη μακραίωνη ιστορία του τόπου μας.

Δεν είχε φιλοδοξίες ματαιοδοξίας ο Μακάριος. Είχε τη φιλοδοξία έργου και η σφραγίδα του υπάρχει σε όλα τα μεγάλα και σημαντικά έργα που πραγματοποιήθηκαν στον τόπο μας. Από τη διοργάνωση του απελευθερωτικού αγώνα και την απαλλαγή από τον αποικιακό ζυγό, μέχρι την οργάνωση της Εκκλησίας και της Παιδείας, τη δημιουργία του κράτους κοινωνικής πρόνοιας και άλλα. Έργα τα οποία η διορατικότητά του τα έθεσε σε ενέργεια με την εκπλήσσοις ικανότητά του και τη δύναμη να τα κινεί, να τα παρακολουθεί, να τα επιτυγχάνει.

Ο Μακάριος δεν ήταν όργανο που αντιλάλησε απλώς ξένους ήχους. Η φωνή του δεν ήταν αντήχηση της ιδεολογίας της εποχής του, ούτε και απλή έκφραση της

προγονικής αρετής. Ήταν πλαστοουργός δικών του σκοπών που βασίζονταν, ασφαλώς, στις παρακαταθήκες των προγόνων, στις Χριστιανικές και Ελληνικές αξίες, οι οποίες χρησιμοποιήθηκαν, όμως, απ' αυτόν δημιουργικά, ελεύθερα, συνειδητά και εκφράστηκαν στις χρονικές συντεταγμένες του καιρού του και στις γεωγραφικές συντεταγμένες της Κύπρου. Γι' αυτό και κατάφερε να ρίξει τον επαναστατικό χείμαρρο που από το 1931 κατέκλυζε ασυντόνιστα την Κύπρο, στη σωτήρια κοίτη του. Έγινε ο οδηγών εγκέφαλος και ο εμψυχωτής του επαναστατημένου λαού, ο νέος Μωϋσής που ηγήθηκε της εξόδου του λαού του από τη δουλεία αιώνων στην απολύτρωση.

Η ζωή του, όσο πολυκύμαντη και τρικυμιώδης κι αν υπήρξε, ήταν οργανωμένη· η εργασία του μεθοδευμένη· η προσφορά του πάντα καλομελετημένη. Γι' αυτό και στα 64 χρόνια της ζωής του επετέλεσε έργο αιώνων.

Γνώριζε να εκτιμά τις συγκυρίες και να αξιοποιεί επιτυχώς τις ευκαιρίες. Υπερασπιζόμενος τα δίκαια του λαού του γνωρίστηκε ανυποχώρητος τόσο σε «φιλικές» τάχα υποδείξεις, όσο και σε απειλές. Υπήρξε ασυμβίβαστος στις αρχές του και δεν δίστασε να έλθει σε αντιπαράθεση όχι μόνο με τους ξένους, – τους Άγγλους, τους Τούρκους, τη Χούντα (κι αυτοί ξένοι ήσαν) – αλλά και με μια σειρά ελληνικών κυβερνήσεων που είχαν μια κοντόφθαλμη πολιτική και τους έλειπε το ευρύτερο όραμα της Φυλής.

Δεν άρκεσε, δυστυχώς, η μεγαλοσύνη του ηγέτη για να αποσοβηθεί το κακό. Άφρονες, που είχαν το ακαταλόγιστο, αλλά και συνειδητοί προδότες, μίσθαρνα ξένων δυνάμεων, άνοιξαν τις πύλες στον εχθρό, έφεραν την καταστροφή στην Κύπρο και επιτάχυναν τον θάνατο του Μακαρίου. Ο Θεός, ωστόσο, μάς τον χάρισε, έστω και για λίγο μετά την καταστροφή, για να μας αφήσει υποθήκες ζωής και να μας χαράξει την πορεία του αγώνα για απελευθέρωση.

Τιμώντας σήμερα τη μνήμη του Εθνάρχη Μακαρίου μετρούμε τη μεγάλη απώλεια. Ταυτόχρονα, όμως, παίρνουμε προσανατολισμό πορείας και επαναβεβαιώνουμε τη θέλησή μας για συνέχιση της δικής του εθνικής γραμμής, που στόχευε στην κατοχύρωση της παραμονής μας, σε συνθήκες ασφαλείας και ελευθερίας, στη γη των πατέρων μας.

Ας γίνει ο Μακάριος το μέτρο με το οποίο θα μετρούμε την εθνική αλλά και την απλή ανθρώπινη αξιοπρέπειά μας. Κυβερνώντες και λαός ας σκεφτόμαστε, σε κάθε σχεδιαζόμενο βήμα μας, πώς θα δρούσε σε ανάλογη περίπτωση ο Μακάριος και ας «πράττωμεν και ημείς ομοίως». Ας μη θυσιάσουμε την ουσία χάριν του χρόνου, όπως μερικοί σήμερα το ζητούν, γιατί το μόνο που θα πετύχουμε σε τέτοια περίπτωση θα είναι την επιτάχυνση της τουρκοποίησης της πατρίδας μας. Κι ας μην ξεχνούμε εκείνο που στα τελευταία τραγικά χρόνια της ζωής του μας έλεγε ο Μακάριος· ότι δηλαδή δεν υπάρχουν συνθήκες αμετάβλητες.

Η Ιστορία διδάσκει, ο Θουκυδίδης μάς το επισημαίνει από την αρχαιότητα, ότι οι πόλεμοι δεν εξελίσσονται συνήθως όπως ήταν η πρόβλεψη των εμπνευστών τους. Απρόοπτοι και αστάθμητοι παράγοντες αναδεικνύουν αδυναμίες για τους μεγάλους και ευκαιρίες για τους μικρούς. Φτάνει να εργαστούμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας για να αξιοποιήσουμε όλα τα δεδομένα που δημιουργούνται, ή θα αναφανούν στην περιοχή. Να πιστέψουμε ότι τα εθνικά μας δίκαια δεν παραγράφονται, όσος χρόνος κι αν περάσει.

Θα είναι η μεγαλύτερη τιμή που θα μπορούσαμε να προσφέρουμε στον Μακάριο, όχι μόνο σήμερα, με την ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής, αλλά και καθημερινά”.